

ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ – ОДИН З НАЙВАЖЛИВІШИХ НАПРЯМКІВ ВДОСКОНАЛЕННЯ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ

Корнило І.М., Курган П.Г. (*Одеська державна академія будівництва та архітектури, м. Одеса, Україна*)

В даний час навчальний процес вимагає постійного вдосконалення, так як відбувається зміна пріоритетів і соціальних цінностей: науково-технічний прогрес все більше усвідомлюється як засіб досягнення такого рівня виробництва, який найбільшою мірою відповідає задоволенню постійних потреб людини, розвитку духовного багатства особистості. Тому сучасна ситуація в підготовці фахівців вимагає докорінної зміни стратегії і тактики навчання в академії. Удосконалення процесу навчання має бути спрямоване на створення необхідних і достатніх організаційно-педагогічних умов, забезпечення успішного навчання.

Інноваційність навчальної роботи передбачає цілеспрямоване впровадження в освітній процес нових методів і технологій, які сприяють ефективному навчанню. Інноваційний підхід орієнтує на внесення в процес навчання новизни, обумовленої особливостями динаміки розвитку життя і діяльності, специфікою навчання і потребами особи, суспільства і держави у виробленні в студентів соціально корисних знань і професійно значущої компетенції, рис і якостей характеру, відносин і досвіду поведінки. Основні методичні інновації пов'язані сьогодні із застосуванням інтерактивних методів і технологій навчання, які передбачають таку організацію навчального процесу, при якій практично всі студенти виявляються залученими в процес пізнання, мають можливість розуміти і рефлектувати з приводу того, що вони знають і думають.

Спільна діяльність студентів у процесі пізнання, освоєння навчального матеріалу означає, що кожен вносить свій особливий індивідуальний внесок, йде обмін знаннями, ідеями, способами діяльності. Проблема в навчанні показує, що стратегічним напрямком активізації навчання є не збільшення обсягу переданої інформації, не посилення і збільшення числа контрольних заходів, а створення дидактичних і психологічних умов осмисленого навчання.

Роль викладача в цих умовах перетворюється на роль організатора навчальної діяльності студента, а не людини, яка в буквальному сенсі вчить його, передаючи в ході викладання свої знання. Викладач організовує навчальну діяльність студента таким чином, щоб він не пасивно сприймав і поглиняв текст навчального матеріалу або слова викладача, а активно мислив, витягуючи необхідну наукову інформацію з того її іншого джерела. Тому

викладач є організатором навчальної діяльності студента і на лекції, і в процесі самостійної роботи, і на практичних заняттях. Завдяки такій організації студент виступає не пасивним споживачем інформації, а активним її «добувачем» і виробником. Методи викладання, що забезпечують таку навчальну діяльність, називаються активними методами навчання і є одним з найбільш ефективних засобів заличення студентів в навчально-пізнавальну діяльність.

Активні методи навчання – це методи, які характеризуються високим ступенем зацікавленості у навчальний процес, що активізують їх пізнавальну та творчу діяльність при вирішенні поставлених завдань. Відмінними рисами активних методів навчання є: цілеспрямована активізація мислення, коли студент змушений бути активним незалежно від його бажання; досить тривалий час заличення студентів у навчальний процес, оскільки їх активність повинна бути не короткочасною або епізодичною, а в значній мірі стійкої і тривалої; інтерактивний характер, а саме постійна взаємодія суб'єктів навчальної діяльності (студентів і викладачів) за допомогою прямих і зворотних зв'язків, вільний обмін думками про шляхи вирішення тієї чи іншої проблеми.

При виборі активних методів навчання рекомендується керуватися низкою критеріїв, а саме: відповідність цілям і завданням, принципам навчання; відповідність змісту досліджуваної теми; відповідність можливостям студентів: віком, психологічному розвитку, рівнем освіти та виховання; відповідність умовам і часу, відведеного на навчання; відповідність можливостям викладача: його досвіду, бажанням, рівню професійної майстерності, особистісним якостям.

Активні методи навчання – це навчання діяльністю. Саме в активній діяльності, що спрямовується викладачем, студенти опановують необхідними знаннями, вміннями, навичками для їх професійної діяльності, розвиваються творчі здібності. В основі активних методів лежить діалогічне спілкування, як між викладачем і студентами, так і між самими студентами. А в процесі діалогу розвиваються комунікативні здібності, вміння вирішувати проблеми колективно, і найголовніше розвивається мова студентів.

Активні методи навчання спрямовані на заличення студентів до самостійної пізнавальної діяльності, викликати особистісний інтерес до вирішення будь-яких пізнавальних завдань, можливість застосування студентами отриманих знань.

Отже, формування професійної компетенції для впровадження активних методів навчання, що забезпечують особистісні зорієнтовані підходи і розвиток критичного мислення, є важливим елементом професійного розвитку педагогічних працівників.